

I Poniedziałek okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (Mk 1,14-20): Gdy Jan został uwięziony, Jezus przyszedł do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: «Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!» Przechodząc obok Jeziora Galilejskiego, ujrzał Szymona i brata Szymonowego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. Jezus rzekł do nich: «Pójdźcie za Mną, a sprawię, że się staniecie rybakami ludzi». I natychmiast zostawili sieci i poszli za Nim. Idąc dalej, ujrzał Jakuba, syna Zebedeusza, i brata jego Jana, którzy też byli w łodzi i naprawiali sieci. Zaraz ich powołał, a oni zostawili ojca swego, Zebedeusza, razem z najemnikami w łodzi i poszli za Nim.

«Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię»

Rev. D. Joan COSTA i Bou
(Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj Ewangelia zaprasza nas do nawrócenia. «Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!» (Mk 1,15). Nawróć się, na co? Lepiej zapytać, do kogo? Do Chrystusa! Tak to wyraził: «Kto kocha ojca lub matkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien» (Mt 10:37).

Nawróć się oznacza przyjąć z wdzięcznością dar wiary i wprowadzić go w życie poprzez miłość. Nawrócenie oznacza uznanie Chrystusa jedynym Panem i Królem naszych serc, którymi dysponuje. Nawrócenie polega za sobą rozpoznanie Chrystusa we wszystkich wydarzeniach w ludzkiej historii, również naszej osobistej, wiedząc, że On jest początkiem, źródłem i kołkiem całej historii, a przez Niego wszystko zostało odkupione, w Nim jest spełnione. Nawrócenie oznacza życie w nadziei, bo On zwyciężył grzech, zło i śmierć, a Eucharystia jest tego gwarancją.

Nawrócenie zobowiązuje do kochania Pana Boga ponad wszystko na ziemi, z całego naszego serca, z całej duszy i ze wszystkich sił. Nawrócenie zakłada oddanie naszego zrozumienia i woli, aby nasze zachowanie urzeczywistniło biskupie motto

papie?a Jana Paw?a II, Totus Tuus, czyli Ca?y Twój, Bo?e mój; i wszystko to: czas, warto?ci, dobra, marzenia, projekty, zdrowie, rodzin?, prac?, odpoczynek, wszystko. Nawróci? si? oznacza wi?c kocha? wol? Boga w Chrystusie ponad wszystko i cieszy? si?, wdzi?czni za wszystko, co dzieje si? od Boga, nawet przeciwno?ciami, upokorzeniami, chorobami, i widzie? je jako dary, które pozwalaj? nam jeszcze pe?niej wyra?a? nasz? mi?o?? do Boga: Je?li Tu tego chcesz, ja te? tego chc?!

Nawróci? si? wymaga, by?my jak aposto?owie Szymon, Andrzej, Jakub i Jan, «natychmiast zostawili sieci» i poszli za Nim (por. Mk 1,18), jak tylko us?yszymy Jego g?os. Nawróci? si? oznacza, ?e Chrystus jest dla nas wszystkim.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

-

«Tak jak grzechy swoim odorem przyt?umiaj? warto?? zbawienia, tak ich szczere wyp?kanie przemienia si? w cenne z?oto» (?wi?ty Grzegorz Wielki)

-

«Przygotowanie drogi i przygotowanie naszego ?ycia jest celem samego Boga, jest celem mi?o?ci Boga do ka?dego z nas. On nas nie czyni chrze?cijanami spontanicznie. Przygotowuje nasz? drog? i nasze ?ycie stopniowo» (Franciszek)

-

«Nazywa si? go sakramentem nawrócenia, poniewa? urzeczywistnia w sposób sakramentalny wezwanie Jezusa do nawrócenia, drog? powrotu do Ojca, od którego cz?owiek oddali? si? przez grzech. Nazywa si? go sakramentem pokuty, poniewa? ukazuje osobist? i eklezjaln? drog? nawrócenia, skruchy i zado??uczynienia ze strony grzesznego chrze?cijanina.» (Katechizm Ko?cio?a Katolickiego, nr 1.423)